

ИЗВЕШТАЈ

са студијског путовања „Зачеци духовности у Срба“ које је реализовано у среду, 28. јуна 2017. године у манастиру Жича, Краљево

На пут ка манастиру Жичи, у среду, 28. јуна 2017. године, упутило се 11 наставника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша:

1. Нена Пековић
2. Маја Гочанин
3. Љиљана Трифуновић
4. Светлана Марковић
5. Јелена Мајкић
6. Дарко Пејковић
7. Мирјана Дугалић
8. Милан Марковић
9. Марина Каровић Јеровић
10. Весна Црноглавац и
11. Катарина Романов.

Договор је био да се након одржаних родитељских састанака окупимо у порти средњовековне светиње.

Наш долазак је био најављен неколико дана пре одласка и уз благослов игуманије, ушли смо у манастир. На улазу нас је сачекала искушеница која нам је пожелела добродошлицу и рекла да је за ову прилику све припремљено за пуштање документарног филма о историјату манастира, у трајању од 8 минута.

Колико год да се зна о Седмовратој Жичи, увек постоји неки податак који нас изненади.

Укратко:

Манастир датира из прве половине 13-тог века и припада Епархији жичкој Српске православне цркве. Подигао ју је први краљ из династије Немањића, Стефан Немањић, а значајну улогу у њеном подизању имао је и његов брат, Свети Сава. После стицања црквене самосталности 1219-те године, у Жичи је смештено седиште аутокефалне српске архиепископије. Почетком последње деценије 13-тог века, манастир је страдао у нападу Татара, после чега је седиште архиепископије пренето у Свете Апостоле код Пећи, а сам манастир је почетком 14-тог века обновио краљ Милутин.

Током средњег века, у Жичи су устоличавани епископи и овенчавани краљеви из династије Немањића.

Главна манастирска црква, подигнута је у Рашком стилу и посвећена је Вазнесењу Христовом.

У унутрашњости манастира налазе с два слоја живописа: старији, настао око 1220-те године и припада тзв. Златном добу српског сликарства и млађи, настао почетком 14-тог века и припада сликарству из доба краља Милутина, ствараног под утицајем Ренесансе Палеолога.

Унутар манастирског комплекса, источно од главне цркве, налази се мања црква, посвећена светим Теодорима Тирону и Стратилату, подигнута у 14-том веку.

Током периода отоманске владавине манастир је у више наврата запуство, након чега је обнављан. Између Првог и Другог светског рата, манастир је доживео велику обнову, а најопсежнији радови на његовој конзервацији, изведени су након земљотреса који је ту област погодио 1987-ме године.

Манастир Жича је 1979-те године проглашен за споменик културе од изузетног значаја и налази се под заштитом Републике Србије. Почетком 21-вог века, низом манифестација је прослављено 800 година манастира.

Када смо завршили обилазак манастира и шетњу портом, позвани смо у трпезаријске просторије, где нас је сачекало освежење и где смо могли да поставимо питања везана и за историју манастира и за живот у њему.

Након тога, отишли смо у ресторан „Сунце“, где нас је сачекао празнични ручак.

